

Τὸ ἄλλο τμήμα τῆς ἡμικρατικῆς σκηνῆς στὸ θέατρο Ἀλίκης, ἔπαιξε τὴ ρουμανικὴ Κωμωδία: «Τιτάνικ - Βάλς» τοῦ Μουσατέσκου, σὲ ωραία θεατρικὴ μετάφραση τοῦ κ. Κουνελάκη. Ἕνα ἔργο εὐχάριστο, μὲ τύπους σπαρταριστοὺς καλογραμμένο, μὲ ἀφθονο σατυρικό πνεῦμα, μὲ μιὰ σκηνὴ μολιερικὴ—ἡ ἀγορὰ τοῦ καπέλλου—ποὺ εἶναι πραγματικὸ θέατρο, γεμᾶτο μπρίο καὶ τσαχπινιά.

Ἡ ἐκτέλεση ἦταν στὸ σύνολο ἀπὸ τίς καλύτερες. Ὁ κ. Ἀρώνης ἦταν ἀληθινὰ περίφημος καὶ μόνον ἴσως ἡ κ. Μυράτ δὲν ἔδωσε ὅλο τὸν ἑαυτὸ της. Ἡ κ. Στεφανίδη ὑπῆρξε σὲ ὀρισμένες σκηνές, ἰδίως στὴν ἀρχή, ὑπερβολικὴ. Ἡ κ. Χαλκούση καὶ ἡ κ. Ἀρώνη ἔπαιξαν μὲ κατανόηση, ὅπως ἄλλωστε καὶ οἱ λοιποὶ ἠθοποιοί.